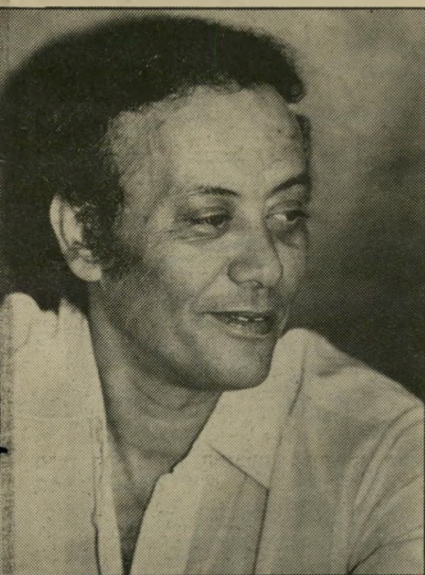

אותם העדים הופיעו שוב - אך הפעם בשיוניים קלים גומדי-בהילוך חוזר

מעודד עלה ביום הראשון למישפט על דוכן העדים, ונראה היה כי המישפט כבר הסתיים. בזמנו, כאשר שאף מעודד להפוך עדימינה, הוא מסר כמה עדויות לחוקריו. באחת מהן סיפר כי קיבל את תתימיקלע מאשרי כחצי שנה לפני הרצח. כחודש לפני הרצח הוא פגש שוב את אשרי, שהוא דודו, וזה ביקש ממנו את הנשק בחורה, ואמר: "בחייתק, עומדים לרצוח אותי, ואני נקוק לנשק".

בעדות אחרת סיפר מעודד כי הביא את הנשק למפעל בר'בקר, ושם, בנוכחות גומדי, הרכיב את תתימיקלע. גומדי דרך אותו וירה שתי יריות נסיון דרך חלון חדריהשירותים של המפעל.

מילים ספורות אלה מתוך עדותו של מעודד, מבסוטה למעשה את כל טענת התביעה, בדבר תיכונן הרצח על-ידי גומדי. שכן אם אמנם הכין גומדי את הנשק ובדק אותו לפני הרצח, הרי שהוא מתכנן ושותף, גם אם לא ירה את היריות הממשיות בעצמו.

כאשר עלה מעודד על דוכן העדים היה עדיין מלא מרירות נגד המדינה והמש"ט, שלא כיבדו את ההסכם שעשו איתו, ולא נתנו לו מעמד של עדימינה. הוא נאשם או יחד עם אשרי, והורשע בסיוע לאחר מעשה השמדת ראיות, ונדון ל- שלוש שנות מאסר. הוא עדיין מרצה את עונשו.

עדות תחת

לחץ ופיתוי?

ה שבוע, כאשר העיד במישפטו של גומדי, סיפר לראשונה כי חלק מעדותו במישטרה ניתן על ידו תחת לחץ ופיתוי, כאשר השוטרים שיכנעו אותו לומר דברים אלה לצורך הפיכתו לעדימינה.

בעיקבות דבריו אלה קפצה סניגוריתו של גומדי, עורכת הדין יענה קפלן, וביקרה מהמדינה המישפט לפסול את העדויות האלה: "הן אינן קבילות, מכיון שהוצאו ממנו באופן פסול בעיקבות הסכם להפיכתו לעדימינה אשר נעשה שלא בתום לב."

אשה וג'יסה בנימישפחה רבים באו למישפטו של גומדי. שרה דנוך ואחותה בת-שבע, אשתו של גומדי (למעלה) בלטה בקהל. הן היו לבושות כרגיל לפי האופנה האחרונה, בגדים מושכייני ומיכניסיים נועזים.

חזיר קבוע היה על פניו של גומדי במהלך המישפט, אולם למתכוון בו מקורב, הוא נראה חיוור ועייף.

תיקווה על פניה של בת-שבע, אשתו של גומדי. היא ציפתה לעדותו החוזרת של מעודד.

יתר הודאותיו ניתנו תחת לחץ ופיתוי, טענה הסניגורית. בית המישפט, בראשותו של השופט אליהו וינוגרד, לא הסכים לכך, ודחה את טענתה. עדותו של מעודד במישטרה התקבלה והוא הוכרז כעדימינין, אולם בבית המישפט חזר בו מעודד וטען כי גומדי לא ניסה כלל את הנשק.

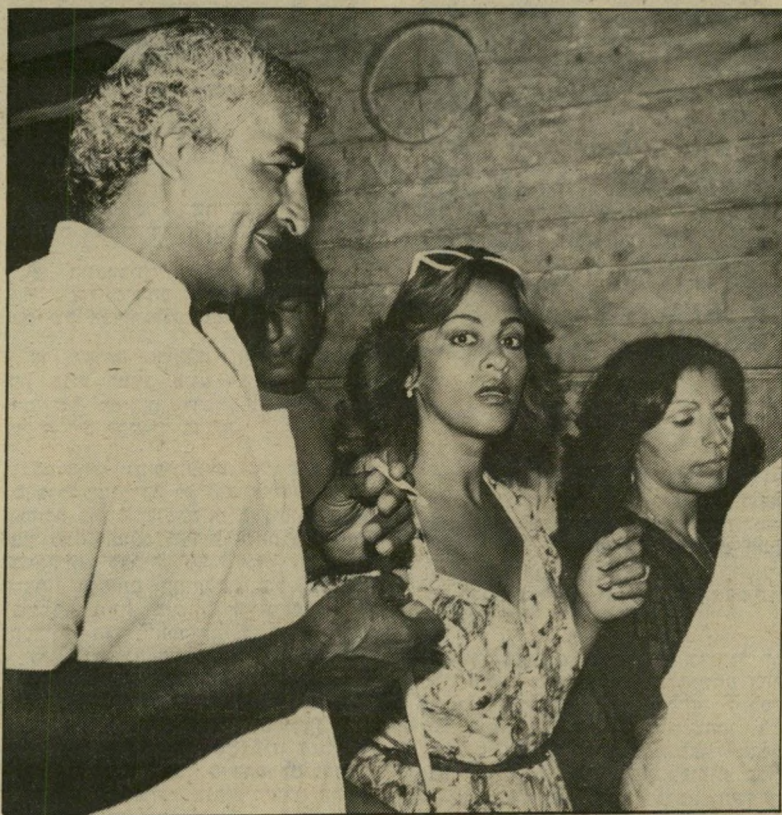
קלפים נסתרים

אצל הסניגורית?

עומת זאת לא חזר בו מעודד מסיפורו בדבר הטמנת הגופות באשדוד. הוא הופתע, לדבריו, כאשר בא ערוסי ל- בית וביקש ממנו לעזור לקבור גופות, אך אחרי ההלם הראשון נסע איתו, כי הבין שהגופות נשלחו על-ידי טוביה אשרי וגומדי, שכן המכוננית שבה הובלו היתה של מיפעל בר'בקר, אשר בבעלותם.

על סמך העדויות האלה הורשע אשרי ברצח, ונדון למאסר-עולם. עירעורו תלוי עדיין ועומד לפני בית המישפט העליון. האם שונה מצבו של גומדי באופן יסודי מזה של חברו? קשה להאמין, אלא אם כן נמצאים בידי הסניגורית האדמונית קלפים נסתרים, שאותם תשלוף משרוללי גלימתה האלגנטית במהלך המישפט.

הג'יס ואשתו ישראל דנוך, גיסו של גומדי, שוחרר לא מזמן מן הכלא אחרי שהורשע כשותף לאחר מעשה ברצח הכפול. באמנות הוא יושב באולם בית המישפט ומקשיב לכל העדויות, שאותן כבר שמע במישפטו.

ל ש הרגשה שאתה נמצא בסרט-מתח, שאת טיפו כבר טרח מישהו לספר לך, שהרי מישפטו של רחמים (גומדי) אהרוני, חוזר במידה רבה על מישפטו של שותפו וידידו, טוביה אשרי, שהורשע לפני חודשים אחדים ברצח עמוס אוריון ועזר כהן.

העדים המופיעים במישפט הם אותם עדים, הסיפור כבר ידוע לכל. גם התובע פרקליט מחוז תל-אביב אהרון שדר, ועזר זרתו ליאורה גלאט, הופיעו במישפט הקודם.

גומדי, כמו ידידו אשרי, נאשם בכך שתיכנן את רציחתם של אוריון וכהן בגלל נסיון-סחיטה מצידם. התביעה אינה מייחסת לו אמנם את היריות הקטלניות בתתימיקלע עוז, שחיסלו את הקורבנות במישרדו של גומדי במפעל-הבשר בר'בקר, אבל הוא נאשם בתיכונן ובהשתתפות בחלק הסופי של הפשע, כאשר בעזרת אשרי ביתר בסכיניבשר ענקיות את גופות השניים, שטרם נפתחו את נשמתם.

העדויות החשובה

ביותר

א חד אחרי השני יעלו על דוכן העדים כל אנשיהמישטרה אשר חקרו את הרצח, ואשר העידו כבר במישפטו של אשרי. גם עדותו של רמי ערוסי, עדימינה, תובא במלואה כפי שנבנתה במישפט הקודם, אך העדות החשובה ביותר עבור גומדי, אינה דווקא עדותו של ערוסי, אלא עדותו של אבנר מעודד, האיש ששמר על הנשק, ואשר עזר לקבור את הגופות.